Quod mardocheus nolebāt aman
adorare nō ex inobediēcia hoc fecāt ſz
quia nolebat diuinū honorē homini
mortali adhibere. Heſter. iij.

Dixit herodes ad magos vt cum
puerū ihm inuenirēt q̄ redirēt ⁊ nū
ciarēt ei q̄ et ipe veniens adoraret
eu; ſed et ipe lōge aliud intēdebat
Mathei. ij.

Signāter addit dn̄s ſētēcie ⁊ intē
ciōnē quā debet quiſq̄ habere bona
faciēdo vel mala fugiēdo. Luce. vij.
Mathei. v Beati eritis cū maledix
erīt. Itē mathei x. q̄cūq̄ potū aq̄ de
derit ī noīe meo nō pdet mercedē.
Itē oīs q̄ reliq̄rit patrē aut mrē; ⁊c̄.
Elemoſinā dare orare ieiunare prece
pit dn̄s nō ꝓpter honorē fieri nē cō
tigat tm̄ bona q̄ꝫ praua ītēcione cor
rūpi. Mathei. vi.

Quidā xp̄m ſequebāt vt eū ne
quiter obſeruarēt. Luce. xiiij.
Alij vt de panib9 māducarēt Jo. xi
Alij vt ſanarētur. Alij vt eternali
ter ſaluarētur. Johannis. vi.

De inuidia.

Inuidia dyaboli intrauit in
orbem terrarū quia vidit ho
minē in ſtatu felici eſſe ⁊ ad
illum poſſe aſcendere locum vnde ce
ciderat ipe. Vnde temptauit eum ⁊
vicit. Geneſis. ij.

Inuidia cayn abel occidit quia vi
dit ei9 munera accepta eſſe deo et
ſua non. Geneſis. iiij.

Rachel ſterilis ſorori ſue inde in
uidit. Geneſis. xxx.

Vn̄ apparet q̄ inuidia ꝓpinquis ⁊
parentib9 non parcit.

Fratres ioſeph inuidebāt videntes
q̄ a patre plus oībus amaretur.

Geneſis. xxxvij.

Maria ⁊ aarō locuti ſūt cōtra mo
yſen frēm eoꝝ ⁊ per eū honorē mag
nū habebāt. Nūi. xij.

Percuſſo philiſteo cantabāt mulie
res ſaul percuſſit mille ⁊ dauid decem
milia vn̄ iratus eſt ſaul ex inuidiā ⁊
ſermo ille diſpliauit ſibi. i. Regū. xviij

Vidēs achitofel q̄ nō fcm̄ fuerat
ſcḋm conſilium ſuū ſed ſcḋm conſiliū cuſi
abiens in domū ſuā ſuſpendio ſe in
teremit. ij. Regū. xvij.

Daniel oēs principes ⁊ ſatrapas
ſuperabat vn̄ ipi occaſionē cōtra eū
querebant. Daniel. vi.

Alchimius videns caritatē iude et
nichanoris ad inuicē venit ad deme
triū et dixit de nichanore q̄ rebus a
lienis aſſentiret iudāq̄ꝫ regni ſucceſſo
rē deſtinaſſz. ij. Macha. xiiij.

De baptiſmo xp̄i fuit inuidia īter
diſcipulos xp̄i ⁊ iohis dicētes q̄ oēs
p9 xp̄; iret ⁊ dixit ille iohēs ī hoc gau
diū meū impletū eſt. Johis. iij.

Ad tantū ipſi principes ſacerdotū
ꝓruperūt inuidiam q̄ legitur Ma
thei. xxvij. quod ſciebat pylatus q̄
per inuidiam tradidiſſent xp̄m ad
crucifigendum.

De ira dei.

Eaidumbeatum augustinū
ix. de ciuitate dei deus ſcḋm ſa
cras ſcripturas iraſcit nec tm̄
ulla paſſione turbatur hoc verbum
vindicte vſurpatur affectus nō illi9
turbulentus effectus. ſed ideo vtit
ſcriptura hoc verbo et ſimilibus vt
terreat ſuperbientes excitet negligē
tes. exerceat querentes. et alliciat ī
telligentes.

Miſiſti iram tuam dicit de egipcijs
Exodi. xv.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De ira boni hominis

Moyſes orauit dñm dñe cur ira
ſcit furor tuus ſup populũ tuũ Exo
di. Triceſimoſecundo.

Itẽ flagrabat popul9 deſiderio
carniũ. Nu. xxi. Et ſequit̃ et iratus
eſt furor domini valde

Occaſiõe ſedicõis chore dixerunt
moyſes et aaron ad dñm fortiſſime
deus ſpiritu nunquid vno peccante
cõtra õnes ira tua deſeuiet. Nu. x
vi Nota ibidem q̃d ſequit̃ de ira
dei fornicat9 eſt populus cũ filiab9
moab. Et ſequitur iratus dñs dixit
ad moyſen tolle cunctos principes
populi et ſuſpende eos cõtra ſolem
vt auertatur furor meus ab iſrahel
Nu. xxv.

Iratus eſt cõtra moyſẽ ad aquas
cõtradictionis Deutro. i

Cauete ait moyſes ne forte deci
piatur cor veſtrũ ⁊ recedatis a dño ⁊
ſequitur Iratuſq; dñs claudit celum
Deutro. xi.

Iratus eſt dñs ſuper filios iſrahel
propter achar q̃ tulit de anathemate
Joſue. vij. Irat9 ẽ etiã q̃a numerare
fecit populũ rex dauid. ij. Re. xxiiij

Iratus etiam dñs ſalomoni q̃a a
uerſa ẽ mẽs ei9 a dño et colebat y
dola. iij Regum i. Per ydolatriam ⁊
et auguria irritauerunt dñm filij iſ
rahel iiij. Regum. i.

Propheta Jeu. dixit ioſaphat regi
iuda impio prebes auxilium et hijs
q̃ oderunt deum amicicia iũgeris et
id circo irã dei merebaris ſed quia bo
na opa inuenta ſunt inte. ij. Pa. xix

Ezechias rex iuda beneficia que a
dño acceperat non retribuit et ideo
facta eſt ira dei contra eum ſecundo
Para. xxxij.

Comederunt et ſaturati ſunt ⁊ im
pinguati ſũt et delicijs habundauerũt
in ebrietate ſua magna prouocauerũt
te ad iracundiã Neemie. ix.

Archaxerſis rex gẽtilis ait omnia
ſm legem dei fiant ne forte exurgat
ira dei in regno regis et filiorum ei9
Eſdre. vij. Dixit dñs ad elyphad the
maniten iratus ẽ furor me9 i te et i
inimicos tuos qui nõ eſtis locuti rectũ
corã me. Job. xlij. Irat9 ẽ dñs cõtra
ſuũ neq̃ et tradidit eũ tortoribus
Mat. xxv Qui credit in filiũ dei
habet vitã eternam. qui autem non
credit non videbit deum ſed ira dei
ſuper eum manet. Joh. iij. Multum
ẽ timenda ira dei que in die iudicij
oſtendetur. Apocalipſis. vi.

Reges et principes terre dicẽt ca
dite ſuper nos montes et abſcondite
nos a facie ſedentis in throno et ab i
ra agni.

De ira boni hominis.

Ira propter bonũ zelũ eſt cõ
mendanda vnde. Exodi. xi.
Et cũ moyſes loqueretur phara
oni ⁊ ille noluit audire exiuit a pha
raone iratus nimis. Precepit moyſes
filijs iſrahel vt de manna null9 relin
queret vſq; de mane q̃ nõ audierũt
eũ. Et iratus ẽ moyſes cõtra eos Ex
odi. xvi. Reuerſus a dño moyſes cũ
appropinquaret ad caſtra vidit vitulũ
aureũ ⁊ choros ⁊ irat9 ẽ valde. ⁊ pro
iecit tabulas teſtamẽti ⁊ fregit quas
ei dñs dederat. Exo. xxxij.

Cũ quereret moyſes hircũ qui ob
latus eſt pro peccato exuſtũ reperit
iratuſq; ẽ et cõtra eleazar ythamar
ait cur non comedetis Leui. x.
Videns moyſes rebellionem chore ⁊
cõpliciũ ſuoꝝ irat9 valde ait ad dñm
ne reſpicies ſacrificia eoꝝ Nu. xvi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf